

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

בראי הפרשה

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת

קדושת בית הכנסת

בפרשתנו נאמר: וְהִלַכְתָּ אֶל הַמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשֶׁכֶן שְׁמוֹ שָׁם (דברים כו, ב). ואמרו במדרש שאחת המטרות שלשמים נצטוו ישראל לעלות לבית המקדש היא "למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים", שהרי עם ישראל היו פזורים במקומות מושבותיהם, והיו עסוקים איש איש במלאכתו אשר המה עושים, ובכדי שלא תתקרר היראת שמים שלהם ציוה הקב"ה שמידי פעם יבואו לבית המקדש ויראו כהנים בעבודתם, וכולם עוסקים במלאכת שמים בקדושה, ועל ידי כך היה גם האדם המבקר בבית המקדש זוכה ליראת שמים והיה עוסק בתורה. וכמו שכתבו התוספות (מסכת בבא בתרא דף כא עמוד א): פי מציון תצא תורה - לפי שהיה רואה קדושה גדולה וכהנים עוסקים בעבודה היה מכוון לבו יותר ליראת שמים וללמוד תורה.

והנה בעונותינו הרבים חרב בית המקדש ובוטל התמיד ואין לנו כהנים בעבודתם, אבל זאת נחמתנו בגלותנו, שיש לנו בתי כנסיות, וכמו שאמרו רבותינו (מסכת מגילה דף כט עמוד א) על הפסוק (יחזקאל יא, טז) וְאָהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מְעֻט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם, אמר רבי יצחק: אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל.

רואים מדברי הגמרא כי בתי הכנסת נחשבים כמו בית המקדש, ונקראים "מקדש מעט". ואם כן חובה גמורה מוטלת עלינו להזהר בכבוד בתי כנסיות ובתי מדרשות כעין הזהירות שהיתה בקדושת בית המקדש, ולכן אמרו רבותינו (מגילה דף כח עמוד א) כמה זהירויות בקדושת בית הכנסת ונפסקו להלכה בשלחן ערוך (סימן קנא): בתי כנסיות ובתי מדרשות, אין נוהגין בהם קלות ראש, כגון שחוק והיתול ושיחה בטילה, ואין אוכלים ושותים בהם ולא מתקשטין בהם ולא מטיילין בהם ולא נכנסים בהם בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים, ותלמידי חכמים מותרים לאכול ולשתות בהם מדוחק, ואין מחשבים בהם חשבונות, אא"כ הם של מצוות וכו'.

כמה חובה מוטלת עלינו להזהר בכבוד בתי כנסיות, ובפרט זהירות מדיבור בשעת התפילה אשר הזוהר הקדוש (תרומה דף קלא עמוד ב) החמיר בזה מאד, וכתב: ומי שְׁמַדְבֵּר בְּבֵית הַפְּנֵסֶת בְּדַבְרֵי חַל - אוי לו! שְׁמַרְאָה פְּרוּד. אוי לו! שְׁגוּרָע אֵת הָאֲמוּנָה. אוי לו! שְׁאִין חֵלֶק בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁמַרְאָה שְׁהָרִי אֵין אֱלוֹהֵי וְאֵינוֹ נִמְצָא שָׁם וְלֹא פּוֹחֵד מִמֶּנּוּ, וּמְנַהֵיג קִלּוֹן בְּתַקּוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁלֹמְעָלָה. ה' יצילנו.

יהי רצון שבזכות שנוהר בכבוד בתי מקדש מעט שיש לנו נזכה לגאולה השלימה ויבנה בית המקדש הגדול. ובקרוב ממש יתקע השי"ת בשופר גדול לחרותינו, ונזכה כולנו לשנה טובה ומבורכת אמן.

התפילה היא מטה עוז ביד כל אדם,

וכל שישים האדם מבטחו בו יתברך - כן יעשה וכן יצליח (החזון איש)

אמרת
השבוע

בפתח הגליון

וְשִׁמַּחְתָּ בְּכֹל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ. רבנו חיים בן עטר זיע"א, בספר אור החיים הקדוש כתב לבאר פסוק זה על התורה הקדושה, ואלו דבריו: גם ירמוז במאמר "בכל הטוב" אל התורה כאומרם (ברכות דף ה עמוד א) ואין 'טוב' אלא תורה, שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם. עד כאן לשונו.

וכיצד יכול האדם לזכות להרגיש מתיקות טוב התורה? דבר זה לימדנו דוד המלך בתהלים (לד, ט) טַעֲמֵמוּ וּרְאוּ כִי טוֹב ה'. כי אם האדם לא ינסה לטעום, היאך יזכה ליהנות מהטעם הטוב.

משל לאדם שנתנו לו איזה מאכל ואמרו לו שזה מעדן מתוק וטעים עד למאד. אך הוא אמר שזה מר כלענה. שאלו אותו, האם טעמת? אמר להם, לא! אמרו לו, כשתטעם תראה שהוא מתוק מדבש. וכך הוא בלימוד התורה, כאשר האדם זוכה לטעום מן התורה, נכנס בו הטעם עד שזוכה לאהבת תורה.

זכינו ובבית הכנסת שלנו מתקיימים שיעורי תורה תמידים כסדרם מידי יום ביומו, בחול ובשבת, כעת זה הזמן להצטרף לגיונו של מלך, לקבוע עיתים לתורה, לטעום, ולזכות לאורה של תורה.

שבת שלום ומבורך!

פרשת כי תבוא

כ"א באלול תשע"ז

חפטרה: 'קומי אזרי'

גליון מספר 57

זמני השבת (לפי אופק לוד)

הדלקת נרות: 18.16

צאת שבת: 19.06

רבנו תם: 19.49

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א

ראש ישיבת פלא יועץ

די לקנאה

בפרשתנו נאמר: הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה (כח, מג). יש לפרש את הפסוק באופן חיובי ולא שלילי, דהנה רבותינו אמרו (אבות): הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם. וכתב רבנו חיים בן עטר זיע"א: כי כל שנאה אפשר לתקן, אך שנאה הנובעת מ"קנאה" אי אפשר כמעט לתקן.

ישנם בני אדם שכאשר רואים שהשכן מצליח מיד חודר "שנאה" עליו, אם רואים שרכש דירה, או הוסיף מרפסת, או הוסיף חדר, או קנה רכב, או שום רהיטים, מיד פוערים פיהם עליו בכל מיני דיבור, בכל מיני ביקורת, וחושבים עצמם צודקים, ופעמים עוד מגדילים לעשות ו"שמים לו רגל"... כלומר, גורמים לו נזקים.

וכל זה נובע מחמת "קנאה" בלבד! ומי שיש לו קנאה, עצמותיו מרקיבים, כמו שמספרת הגמרא (שבת דף קנב:) שהיו אנשים חופרים בקרקעו של רב נחמן, לפתע הקים קול מתוך הקרקע אדם ששמו אחאי בר יאשיה (שכבר נפטר), באו מיד ואמרו לרב נחמן, בא רב נחמן

ואמר למת "מי הוא כבודו", אמר לו: אני אחאי בר יאשיה, אמר לו, הרי אמרו עתידים צדיקים שיהיו "עפר", אמר לו: מי שלמדך קהלת לא למדך משלי (פרק יד), שכתוב "ורקב עצמות קנאה" - כל מי שיש לו קנאה בלבו עצמותיו מרקיבים, כל שאין לו קנאה בליבו אין עצמותיו מרקיבים, כששמע רב נחמן, התכופף ומשמש בנפטר וראה שיש בו ממשות, אמר לו: "עמוד ובוא לבית!" אמר לו: גילית דעתך שאפילו נביא לא קרית, שנאמר (יחזקאל לז) "וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם". ע"ש.

ומי שקנאי אין לו מנוחה, אלא כל הזמן תדיר אוכל את עצמו... לכך, ילמד אדם את עצמו ואת בני ביתו להסתכל בעין טובה על השכנים ועל כל מי שיש לו טובה, ויצטער בצער וישמח בשמחתו של חברו, וכך ינהגו עמו מן השמים, אשרי השם לבו לכל זאת.

וזהו הרמז: הגר אשר בקרבך - תשמח הגם שהוא יותר טוב ממך, וזה יעלה עליך מעלה - אתה תעלהו כביכול ותשמח בהצלחתו.

ובכן תן פחדך

סיפור לשלחן השבת

בעיירה קטנה חי לו פונדקאי שמצא את מחייתו ממכירת משקאות חריפים ומיני תבשיל. את משקאותיו הוא היה מוכר לכפריים אשר ששו על ה"טיפה המרה", וגם על הדגים המתובלים בפלפל חריף שהפונדקאי היה מכין מעשה אומן. הימים הנוראים קרבו, והפונדקאי, בהיותו יהודי ירא שמים, היה מבלה עתותיו יותר בבית המדרש מאשר בבית מרזחו. הפרנסה היתה דחוקה, בת מבוגרת היתה לו, אך מנין יקח את כספי הנדוניה עבורה? הוא התפלל, איפוא, מלב שבור ורצוף וקיווה כי ה' בהיותו כל יכול יוכל להביא תשועה גם למצבו העגום.

בשבתו כך בבית המדרש, פיו ממלמל פרקי תהילים ואגלי דמעוה יורדים על לחייו, שמע שיחת רעים בין שני חנוונים. הם דיברו על גודו צבאי העומד להגיע אל העיירה לתמרונים, וכי הם לבטח ירכשו מוצרים רבים.

כששמע זאת הפונדקאי הוא סיים את פרקי התהלים בלב שמת, והזדרז לבשר את הבשורה הטובה לבני ביתו. אחרי שיקול דעת עם אשתו הוא החליט לנצל את כל כספי החסכונות, וכן ליטול כמה הלוואות ובסכום זה להכין מלאי ניכר של מיני משקאות ומאכל לאנשי הצבא האמורים לפקוד את בית המזרח. הם קיוו כי בכסף שישתכרו יוכלו להשיא את בתם המבוגרת.

ויהי היום והפונדקאי חוזר מבית המדרש, והנה אבוי! מה חוזות עיניו? חורבן והרס בבית המרזח, הבית מלא אנשי צבא שיכורים, שסבאו וזללו את כל מה שהיה בבית המרזח. לא-די שלא שילמו על מה אכלו ושתו, הם עוד החלו לשלוח יד ברהיטים ובחפצים, שברו והרסו מכל הבא ליד. זגוגיות מנופצות עם שברי כסאות התגוללו על רצפת החדר; החיילים שתו וחזרו ושתו וזדקו ואכלו דגים ממולאים והשתוללו ככל אות נפשם. הפונדקאית העניה פירכה את ידיה מרוב צער וכאב ולא ידעה מה לעשות. ברכי הפונדקאי כשלו מפחד אף הם. כל עמלו והונו נמוגו בעשן ומי יודע מה יעשו עוד חיילים פראיים אלו. רק, חלילה, שלא יערכו עוד "פוגרום" ביהודי העיירה! הפונדקאי אץ מיד אל בית-המדרש וניגש אל הרב שישב עדיין מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין. בעינים דומעות ורועד כעלה נידף תינה הפונדקאי לפני הרב את כל צרותיו.

הרב קם מיד ממקומו ופנה יחד עם הפונדקאי לבית המרזח. בכניסה לבית המרזח נעצר הרב ליד הדלת, הוא הסתכל במבט חודר ונוקב על החיילים המשתוללים, ובהתלהבות עצומה, קרא בכל כוחו משפט המופיע בתפילות ראש השנה: "ובכן תן פחדך!"

שלוש פעמים רצופות קרא הרב את המלים הללו, ולפתע תקף פחד עז את כל החיילים שישבו אותה שעה בבית המרזח בראותם את דמותו האצילה של הרב עם זקנו הלבן כשהוא מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין, וצועק בכל כחו "ובכן תן פחדך!"

אימה מוזרה נפלה על כל החיילים. מיד לאחר כך, החלו נמלטים כל עוד רוחם בם, מי דרך הדלת ומי דרך החלון. תוך דקות ספורות התרוקן בית המרזח, ורק חפציהם האישיים של החיילים נשארו מוטלים כאבן אשר אין לה הופכין.

החיילים היו כה מבוהלים עד שאפילו לא נעצרו להצדיע בפני קציניהם. לבסוף יצא המפקד הראשי והרעים עליהם בקולו ורק אז הם התאוששו קמעה. לשאלתו, פתחו החיילים את פיהם וסיפרו את אשר עבר עליהם:

כאשר הטיבו את נפשם ביין בבית המרזח, וזללו מכל הבא אל היד, החלו לשלוח יד גם בחפצי הבית. לפתע הופיע בפתח הבית זקן אחד שהיה נראה כמו מלאך אלוקים וצעק עליהם בשפה בלתי מוכרת: "פחדך", "פחדך", ואימת מות נפלה על כולם. הם לא ידעו מה קרה להם, גופם רעד מפחד, ואף עתה בקושי הם יכולים לעמוד על רגליהם.

המפקד הבין כי האיש בעל הזקן הלבן הוא איש קדוש. הוא ציווה עליהם ללכת בעקבותיו, והביא אותם חזרה לבית המרזח. כאן צוה עליהם להוריק את כל הכסף שהיה בכיסיהם, כדמי תשלום על מה שזללו וסבאו, וכן על הנזק הרב שגרמו לבית המרזח. הוא גם העניש אותם בעונש חמור על הצער והפחד שגרמו לפונדקאי והפונדקאית. לאחר מכן הוא הוביל אותם אל הרב, שם התנצלו על התנהגותם המבישה ובקשו את סליחתו, ורק אז פג מעליהם אותו פחד מסתורי.

הפונדקאי העני ישב בסיכומו של יום ומנה את כל הכסף שזימן לו בורא העולם. לא רק שהוא כיסה את כל החובות, את דמי הנזק ואובדן הרכוש, אלא נשאר להם עוד סכום כסף הגון כדי להשיא את בתם הבכירה. הם הודו ושבחו לבורא יתברך על שהפך להם את הנזק והחורבן לישועה אמיתית. (שיחת השבוע)

י"ג מידות

בראש השנה (דף יז): אמר רב יהודה, ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר 'הנה אנכי כורת ברית'. ע"כ.

התחיל עם הציבור

בבן איש חי (כי תשא, ד) כתב: אם אומר אדם שלש עשרה מדות עם הציבור, והם ממהרים לגמור אותם, והוא עודנו במחציתם, לית לן בה, והרי זה חשיב קוראם עם הציבור, כיון שהתחיל בהם עם הציבור.

ככוונה

החיד"א בברכי יוסף (תקפא, ד) כתב: ואסור להזכיר י"ג מדות שלא ככוונה. ובבן איש חי (שם) כתב: וצריך לאומרם בכונת הלב ובנחת ובמתון.

'ויקרא בשם ה'

רבינו דוד אבודרהם כתב: וכשאומר 'ויקרא בשם ה' צריך להפסיק מעט בין 'בשם' ל'ה', כי בפסוק הוא בטרחא, ורוב ההמון טועין בזה. ע"כ. ובשו"ת יביע אומר (ח"ח סימן יא אות כג) כתב, דמכל מקום אין לגעור במי שאומרם בלי הפסק, כי בתרגום אונקלוס איתא 'וקרא בשמא דה', וכן כתב בפרוש רש"י שם כתרגומו.

המדור להצלחת דוד בן סיסי ה"ו ובני ביתו

נצור לשונך

מתוך ספר 'החיים'

הרוצה להציל את חבירו מסוחר רמאי

השומע על סוחר הרוצה לרמות את חבירו או רואה שחבירו מתכנן לקנות אצל סוחר הידוע כרמאי המרמה במידות ובמשקלות או בטיב ושווי הסחורה, צריך להודיע לחבירו את העניין ולהזהירו שלא יכנס לחנותו אפילו אם לא שאל אותו, ואפילו אם כבר סיכם עם הסוחר הזה לקנות אצלו גם כן צריך להזהירו שלא יקנה אצלו, לשם כך צריך שיתקיימו התנאים הבאים:

א. שיהיה ברור לו היטב שיכולה לצאת מזה אונאה. ב. יזהר שלא להגזים בדבריו, ולא יתאר את העניין רע יותר ממה שהוא באמת.

ג. שהמספר יכוון לתועלת שבסיפור ולא מצד שגוה, וצריך לשים לב שמסיפור הדברים אכן תצא תועלת באופן מעשי - שיודע שחבירו ישמע בקולו ולא יקנה מהסוחר הרמאי, ומצוי לפעמים שהשומע בכל זאת אינו נזהר וקונה מאותו רמאי וכאשר ירמה אותו יאמר לו: אכן צדק פלוני שאמר עליך שאתה רמאי - ובאופן זה בוודאי שאסור להזהירו.

ד. אם ניתן להציל את חבירו מהרמאות הזאת מבלי לדבר דברי גנות אסור לספרם וצריך לעזור לחבירו בדרך אחרת.

ה. צריך להיזהר שבסיפור הגנות לא תגרם רעה ממש לזה שמספר עליו, למעט מניעת הקניה מהסוחר הרמאי הזה.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

סעודה ראשונה

וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךְ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ (דברים כה, ו)

במסכת ברכות (ו) דרשו פסוק זה על תפילין של ראש, שבזכותם אומות העולם יראים מישראל. ומאיפה לומדים שזה תפילין של ראש? בפשטות בגלל שזה גבוה ובלוט, וכולם רואים אותו. ויש לזה רמז בפסוק, שהמילים שם י' נקרא - ראשי תיבות ש"ן. ובתפילין של ראש יש את האות ש"ן. פעם התפרצה חבורת שודדים לביתו של הגאון רבי אליהו מזוילנא. שמעו השודדים כי בבית זה מתגורר הרב הגדול של היהודים, ובטוחים היו שמצויים במעונו אוצרות של כסף וזהב ואבנים טובות. בתחילה נכנסו לפרוזדור הבית, שם ישבו תלמידי הגאון ולמדו תורה. פתאום התנפלו עליהם השודדים, הפליאו בהם מכותיהם ודרשו את הכסף והזהב שבבית.

בחדרו הפנימי ישב הגאון רבי אליהו עטוף בטלית ועטור בתפילין והתבודד בלימוד התורה. לשמע הרעש והמהומה קם ממקומו ויצא אל חדר המבוא. והנה, ברגע בו ראו השודדים את דמותו של רבי אליהו הרימו רגליהם ונמלטו מהבית כל עוד נפשם בם. התפלאו התלמידים ושאלו את רבם: מדוע נמלטו השודדים כשנכנס רבינו לחדר? הצביע הגאון על התפילין שעל ראשו ואמר: על הפסוק בפרשת כי תבוא: 'וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיךְ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ' דרשו רבותינו: אלו תפילין שבראש. התפלאו התלמידים עוד יותר ושאלו הלא גם אנחנו עטורים בתפילין, מדוע לא פחדו השודדים מאיתנו? הסביר הגאון מזוילנא: "לא נאמר 'אלו תפילין שעל הראש' אלא 'אלו תפילין שבראש'! לא די בכך שאדם נושא את התפילין על ראשו, עליו גם לחוש את משמעותם ותכנם בתוך ראשו. אז, ורק אז, נקרא עליו שם ה'! מטרת התפילין בהנחתם על הזרוע והראש היא לקבל עלינו עול מלכות שמים ועול מצוות, בכדי לשעבד לה' את הנשמה שהיא במוח, וגם את הלב שכנגד הזרוע שהוא עיקר התאוות והמחשבות, ובזה יזכור הבורא וימעיט הנאותיו.

על פי האמור ביאר בספר באר מים חיים (פרשת תצוה) את מה שאמרו בגמרא (מנחות דף מג עמוד ב) כל מי שיש לו תפילין בראשו מובטח לו שלא יחטא. ולכאורה אנו רואים בני אדם שמניחים תפילין ואינם בטוחים מן החטא. אלא שמירה זו היא למי שהתפילין בראשו ממש, שמחשבתו קשורה וצמודה במה שכתוב בתפילין, זה הוא אשר מובטח שלא יחטא כי מורא ופחד ואימת ה' אלקיו עליו ואהבתו קשורה עמו וצמודה.

סעודה שניה

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר (דברים כה, ג)

אמרו במדרש: 'בעיר' - בשכר המצוות שאתה עושה בעיר. וביאר בספר שערי חיים שכוונת המדרש 'מצוות שאתה עושה בעיר', פירושו שיש בני אדם שבביתם פנימה הרי הם מקיימים תורה ומצוות, אולם בבואם בין הבריות מתביישים הם ביהדותם לבל ייאמר עליהם חלילה כי חשוכים הם, נחשלים הם וכדומה. על כן אמר הכתוב, "ברוך אתה בעיר" - כלומר רק אם לא תבוש ותקיים את המצוות גם בעיר לעיני כל הבריות, אזי תהיה ברוך.

וזה מה שאמר התנא (אבות פרק ה) הוי עז כנמר לעשות רצון אביך שבשמים. וכך כתב הרמ"א בהגהות השלחן ערוך: ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת ה'. ואדם שאינו מתבייש במעשיו הטובים, בסופו של דבר גם אלו שהלעיגו לו, ישבחוהו ויהללוהו, כי עינינו הרואות כמה בני אדם שהתחילו לשמור מצוות, כמו שמירת שבת, צניעות, כיסוי ראש וכדומה, בתחילה שכניהם לעגו להם אבל בסופו של דבר התרגלו לזה, ובמקרים רבים גם למדו מהם. וזכות הרבים תלוי בהם. לפעמים האדם רוצה להתחזק לכבוד ראש השנה וכדומה, ואז בא היצר הרע ואומר לו: מה אתה צדיק? וכדומה, או שחבריו צוחקים עליו, אבל צריך לדעת שאין להשגיח בהם, כי האדם צריך לדאוג לעולם הבא של עצמו ולעשות מה שה' רוצה ממנו בלא שום חשבון לאחרים.

סעודה שלישית

בפרשתנו קוראים על מצות ביכורים, אדם יוצא לתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה רימון שביכר כורך אותו בחוט אדום ובחג השבועות מעלים אותו לבית המקדש בתהלוכה מפוארת.

וכך נאמר בפסוק: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה". כתוב בספרים שיש כאן רמז נפלא לעבודת הבורא: "ולקחת מראשית" - תמיד יהיה מבטך על עצמך כאלו הנך בתחילת הדרך, ב"ראשית". או אז, תוכל להגיע לכל מקום שתרצה. אדם המרגיש את עצמו באמצע הדרך - שם הוא נעצר! זהו שאומר הכתוב: "ולקחת מראשית" - אם אדם רואה את עצמו שהוא "מראשית", משם יכול הוא "ולקחת" את כל ההמשך, את כל ההצלחה.

אבל יש כאן עוד רמז שאדם יתן את הראשית שלו לה', להתחיל את היום שלו בתפילה, בתפילין, ובהודאה לה', כשאדם מתחיל את היום בצורה טובה, כל היום שלו "רץ", משמים משחררים לו את כל הרמזורים ואת כל ההמתנה בתורות. וטוב אחרית דבר מראשיתו - כשהראשית טובה..

המדור להצלחת ולרפואת חנה בת שפרה תחי' ובני ביתה

שואלים ודורשים

לקראת תקופת החגים הבאים עלינו לשלום, אי"ה תתקיים בבית הכנסת

סדרת שיעורים מקיפה בהלכות חגי תשרי

(ראש השנה, יום הכפורים, סוכה וארבעת המינים)

מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

ימים א - ה: 19.00
מיד אחר תפילת ערבית

יום ד': 20.00

ביום שבת קודש: בשעה 16.00

שמעו ותחי נפשכם!

כיבוד קל

הגליון מוקדש על ידי

ידידנו היקר והנעלה, אוצר כלי חמדה

החפץ בעילום שמו הי"ו

להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו

השי"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו,

וימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה

ברוב נחת ושלוח.

זמני התפילות:

ימים א-ה:

שחרית - 5.30

מנחה - 18.10

ערבית - 18.45

יום ו' ערב שבת:

מנחה - 18.10

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 14.30

תהלים לילדים - 15.30

שיעור בהלכה - 16.00

מנחה - 17.30

סעודה שלישית - 18.00

ערבית מוצ"ש - 19.00

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה, של: משה בן ליאנה הי"ו, מאור נסים בן זהבית יהל הי"ו, רפאל בן אסתר הי"ו, מנשה בן ספירונס הי"ו, יצחק בן עישה הי"ו, יצחק בן גרציה הי"ו, יעקב בן ברכה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, חיים בן ברוריה הי"ו, אתי רוחמה בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', שרון שרה בת דליה תחי', חתם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת גילה תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי', סוזן בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי' ולרפואת כל הפצועים בתושחי הי"ו אנא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!

מהנעשה והנשמע בבית הכנסת

ביום שלישי שעבר התקיים בבית הכנסת כנס נשים ענק, שכלל הפרשת חלה וסעודת אמנים. בהנחיית סימה רייבי תחי'. זאת כחלק מפעילות רוחנית לנשים המתקיימת בבית הכנסת מידי יום שלישי.

פרנס השבוע

ידידנו היקר והנעלה

משה דדיה הי"ו

השי"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה.

הגליון לרפואתה השלימה של

אתי רוחמה בת פולט תחי', בתושחי

הגליון מוקדש לרפואת

ג'ינה בת תורכיה תחי', בתושחי

הגליון לרפואתה השלימה של

מוניק בת סוליקה תחי', בתושחי

אח יקר!

ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. זכות התורה תעמוד בעדכם!

עיריית לוד מזמינה את הציבור הרחב תושבי לוד והסביבה

לעצרת הפליחות המרכזית

בהשתתפות:

הגאון הגדול הרב **אלעזר רז** שליט"א ראש מוסדות 'פלא יועץ'

הראשון לציון הגאון הגדול הרב **יוסף יוסף** שליט"א הרב הראשי לישראל

הגאון הגדול הרב **דוד לאו** שליט"א הרב הראשי לישראל

הנאמר איזביק אלס

בהופעה החדשה משולב בקטעי סליחות בליווי 8 נגנים

תחילת ההופעה 20:30

האירוע יתקיים אי"ה ביום ראשון כ"ב באלול (25/9/16) בהיכל התרבות - לוד

רחוב הרב אליעזר קסלן 2 (פינת ההסתדרות)

פתיחת שערים: 19:45

הכניסה חופשית

ברכת ברוכים הבאים
עוד מאיר אסולין
ראש העיר
מחזיק תיק חרדים